

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419010536
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4419010536.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a Mgr. Moniky Farkašovej, v trestnej veci obžalovaného I. X., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného I. X. a o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry v Nových Zámkoch (ďalej len „okresný prokurátor“) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 10.06.2021 sp.zn. 4T/106/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28.10.2021, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/ odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku s a

obžalovaný I. X., narodený XX.XX.XXXX v P., trvale bytom J., Ulica X. C. číslo XXXX/X,

o d s u d z u j e :

Podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 54 Trestného zákona na úhrnný trest povinnej práce 130 (stotridsať) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia jeho výkonu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obžalovaný povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Zámky (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 10.06.2021, sp.zn. 4T/106/2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného I. X. vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.05.2019, v čase o 18.00 h pred hlavným vstupom do športového areálu J., na adrese C. X, J., okres L. X., bezdôvodne fyzicky napadol poškodeného C. G., narodeného XX.XX.XXXX, bytom L. X., Ulica D.. Y.. E. číslo XX, takým spôsobom, že ho päťou opakovane udrel do oblasti tváre a hrudníka

a chrbta v oblasti kostrče, ktorým konaním spôsobil poškodenému C. G. zranenia, a to: zmliaždenie tváre s opuchom v oblasti sánky vpravo, zlomeninu XI. rebra vpravo bez posunu úlomkov a zmliaždenie zadnej časti tela v oblasti kostrče ľahkého stupňa, ktoré zranenia si u poškodeného C. G. vyžiadalo dobu liečby s práceneschopnosťou v dobe od 02.05.2019 do 04.06.2019.

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom odsúdil obžalovaného podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona pri nezistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno h/ Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona k peňažnému trestu vo výške 500 €. Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu. Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodeným C. G. škodu výške 859 € a Všeobecnej zdravotnej poisťovni a. s., škodu vo výške 117,48 €.

Rozsudok napadol obžalovaný, ihneď po jeho vyhlásení odvolaním smerujúcim proti výroku o vine treste a konaniu, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku ako aj okresný prokurátor v zákonnej lehote odvolaním smerujúcim proti výroku o treste.

Obžalovaný odvolanie dodatočne písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Poukázal na rozpornosti vo výpovedi poškodeného G., súvisiace s označením porastu nachádzajúcim sa na mieste činu. Ďalšia námietka obžalovaného smerovala k spochybneniu vzniku zranení spôsobom uvádzaným poškodeným, keď tieto zranenia podľa obhajoby, by museli byť pre odstup času vizuálne pozorovateľné minimálne v čase, kedy príslušníci polície v areáli štadióna dňa 02.05.2019 vypočúvali poškodeného. Obžalovaný vylúčil údery do pravej časti tváre poškodeného opakovane päsťou pravej ruky, pretože jeho dominantnou rukou je jeho pravá ruka a pri postavení obžalovaného a poškodeného tvárou v tvár, nemohol zasiahnuť do pravej časti tváre poškodeného. Ďalej argumentoval tým, že poškodený G. bol emočne naviazaný na R. D., svoju bývalú priateľku, o ktorej vedel, že sa stretávala s obžalovaným a o neho nemá záujem, preto mal poškodený motív vedome a účelovo klamať o danom skutku, aby sa takýmto spôsobom pomstil obžalovanému.

Navrhol aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku zrušil v časti výroku o vine a treste, ako aj výrokov na tieto výroky nadväzujúce a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku v spojení s § 285 písmeno a/ Trestného poriadku obžalovaného oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora v Nových Zámkoch, alternatívne navrhol aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil v časti výroku o vine a treste, ako aj výroky na tieto výroky nadväzujúce a následne vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

V písomných dôvodoch odvolania okresný prokurátor namietal nezákonnosť uloženého peňažného trestu, keď pre jeho uloženie neboli splnené zákonom predpokladané podmienky a vzhľadom na následky na zdraví poškodeného namietal aj neprimeranosť uloženého peňažného trestu. Namietal postup súdu pri výmere peňažného trestu, ktorý napriek prevahe priťažujúcich okolností opomenul navýšenie jeho dolnej hranice o jednu tretinu, čím uložil obžalovanému tento druh trestu mimo upravenú sadzbu. Uvedené pochybenie vo veci konajúceho súdu pritom priamo zakladá možnosť aplikácie dovolacieho dôvodu podľa § 371 odsek 1 písmeno h/ Trestného poriadku. S poukazom na uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 2 Trestného poriadku zrušil výrok o treste napadnutého rozsudku a podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol o uložení úhrnného trestu v trestnej sadzbe podľa § 364 odsek 1 Trestného poriadku aplikujúc § 38 odsek 2 odsek 4 Trestného zákona, v rozpätí jeden rok až tri roky.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že zotrúva na písomných dôvodoch odvolania a z dôvodov v ňom uvedených, navrhla rozhodnúť v zmysle písomného petitu odvolania, odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné a navrhla ho zamietnuť.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa odvolal na písomné dôvody odvolania a navrhol rozhodnúť o odvolaní v zmysle petitu odvolania, odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania a pripojil sa k vyjadreniu obhajcu.

Na otázku predsedníčky senátu uviedol, že s uložením alternatívneho druhu trestu a to trestu povinnej práce súhlasí a to pre prípad, že by bol uznaný vinným zo žalovaného trestného činu.

Krajský súd ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným a okresným prokurátorom, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o vine, treste, ako aj konaniu predchádzajúcemu napadnutému rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie. Zároveň preskúmal vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by mohli odôvodňovať podanie odvolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie podané obžalovaným nie je dôvodné a odvolanie okresného prokurátora dôvodné je.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že v konaní bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní postupoval pri vykonávaní dôkazov podľa tretej časti tretej hlavy Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, takisto poukázal na to, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré oprel svoje skutkové zistenia.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti a závery vyplývajúce z vykonaných dôkazov, aj krajský súd, rovnako ako súd prvého stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Súčasne krajský súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa správne právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, nakoľko napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty týchto trestných činov (objekt, objektívna stránka, subjekt, subjektívna stránka).

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, po rozsiahlom dokazovaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný dňa 02.05.2019 v čase o 18.00 hod. pred hlavným vstupom do športového areálu v J. bezdôvodne fyzicky napadol poškodeného, keď ho opakovane päťou udrel do oblasti tváre a hrudníka, chrbta v oblasti kostrče, a spôsobil mu zranenia korešpondujúce sa prvotnou lekárskou správou. Mechanizmus vzniknutých zranení v oblasti tváre, hrudníka a kostrče znalec z odboru zdravotníctva ustálil spôsobením aktívneho mechanického násillia, k čomu mohlo dôjsť pri fyzickom napadnutí poškodeného inou osobou po viacerých úderoch, napr. päťou ruky do oblasti jeho tváre, hrudníka a kostrče v stojacej polohe poškodeného.

Spáchanie žalovaného skutku je obžalovanému spoľahlivo preukázané priamym dôkazom - výpoveďou poškodeného. Súd prvého stupňa v súvislosti s vierohodnosťou jeho osoby poukázal na znalecké dokazovanie z odboru psychológie znalcom PhDr. Robertom Máthé, PhD. Ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať výpoveď poškodeného, ktorá bola podporená aj znaleckým skúmaním. Výpoveď poškodeného je podporená aj výpoveďami svedkov Bc. C. S. a D. D., členov policajnej hliadky, ktorí zhodne potvrdili, že poškodený jednoznačne označil obžalovaného ako osobu, ktorou bol napadnutý. Okrem toho z výpovede nestranej svedkyne E. T., v čase spáchania skutku zamestnanou v pohostinstve, mal aj odvolací súd preukázané, že medzi odchodom poškodeného z pohostinstva a príchodom obžalovaného okolo 18.00 hod., mohlo uplynúť 30 až 45 minút. Na základe tejto skutočnosti potom neobstojí obrana obžalovaného, že sa s poškodeným nemohol pred príchodom do pohostinstva stretnúť, keďže práve v tomto časovom úseku bol poškodený obžalovaným napadnutý.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného je potrebné konštatovať, že tieto sú len opakovaním jeho obhajoby, ktorú predniesol už pred súdom prvého stupňa, a s ktorou sa súd prvého stupňa zaoberal v rámci hodnotenia dôkazov a správne ju aj vyhodnotil. Z toho dôvodu odvolací súd len odkazuje v podrobnostiach na príslušné právne úvahy uvedené v napadnutom rozsudku.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov preto správne súd prvého stupňa ustálil, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v napadnutom rozsudku. Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty obžalovaného, všetky vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok v otázke viny za zákonný a správny, keďže bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a nezistil dôvod na postup podľa zásady „in dubio pro reo“ a to napriek námietkam obžalovaného prezentovaných v písomnom zdôvodnení odvolania. Rovnako i konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého rozsudku prebiehalo podľa zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých odvolací súd nezistil žiadne porušenie.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu prvého stupňa, že v prípade obžalovaného bolo potrebné ukladať trest pri nezistení poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Trestného zákona a pri zistení priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písmeno h/ Trestného zákona (keďže obžalovaný posudzovaným skutkom spáchal viac trestných činov) s použitím § 38 odsek 4 Trestného zákona t.j. zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd prvého stupňa preto pochybil, keď pri prevahe priťažujúcich okolností (v pomere 1:0), vymeral úhrnný peňažný trest 500 € v rámci neupravenej trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona. Modifikačné ustanovenie § 38 Trestného zákona je potrebné aplikovať aj na peňažný trest, ktorého sadzba je vyslovene ustanovená vo všeobecnej časti Trestného zákona v § 56 odsek 1 od 160 € do 331.930 €. Uložením úhrnného peňažného trestu vo výške 500 €, tak v danom prípade došlo k porušeniu zákona. Pokiaľ by sa súd prvého stupňa dôsledne riadil uvedenými ustanoveniami, prichádzalo do úvahy uloženie úhrnného peňažného trestu len v sprísnenej sadzbe (po zvýšení jej dolnej hranice o jednu tretinu z rozdielu zákonom ustanovenej trestnej sadzby) od 110.750 € do 331.930 €, a to navyše len za podmienky vyjadrenej v § 57 odsek 1 Trestného zákona, t.j. že obžalovaný takýto trest bude schopný zaplatiť.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že po zohľadnení hľadísk rozhodných pre druh, účel a výmer trestu a v zmysle zásad uvedených v § 34 odsek 4 Trestného zákona uloženie peňažného trestu obžalovanému, hoc aj na samej spodnej hranici upravenej trestnej sadzby (110.750 €) za dva prečiny, nezodpovedá všetkým kritériám ustanoveným pre ukladanie trestu.

Na základe všetkých týchto skutočností, s prihliadnutím aj na spôsob spáchania činu a jeho následok a na dosiahnutie účelu trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie, mal odvolací súd za to, že trest povinnej práce vo výmere 130 hodín, uložený v rámci trestnej sadzby 126 hodín a 40 minút až 300 hodín (po zvýšení dolnej hranice 40 hodín o jednu tretinu za použitia ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona), na nápravu a prevýchovu obžalovaného považuje za postačujúci. Na uloženie tohto trestu boli splnené všetky zákonné podmienky, keďže obžalovaný na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde, vyjadril súhlas s prípadným uložením takéhoto druhu trestu.

Povinnosťou obžalovaného bude trest povinnej práce vykonať najneskôr do jedného roka od nariadenia jeho výkonu a to vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Odvolací súd podľa § 321 odsek 1 Trestného poriadku zruší napadnutý rozsudok:

- ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona (písmeno d/),
- ak bol uložený trest neprimeraný (písmeno e/).

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Keďže odvolací súd zistil vyššie uvedené zákonné dôvody podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku, na podklade odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste, iba proti ktorému odvolanie okresného prokurátora smerovalo a po splnení podmienok ustanovených v § 322 odsek 3 Trestného poriadku odvolací súd sám vo veci rozhodol rozsudkom na podklade súdom prvého stupňa úplne zistených

skutočností a okolností majúcich vplyv a význam na určenie druhu a výmer trestu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nezmenený.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.